

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3460/2021
24.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Божидара Вујичића, Весне Субић и Добриле Страјина, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Зоран Савић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Бранислав Поповац, адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 85/20 од 27.02.2020. године, у седници од 24.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији туженог као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 85/20 од 27.02.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Брању П 1732/18 од 22.10.2019. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда. Ставом другим изреке усвојен је тужбени захтев тужиоца, поништен споразум о накнади за експроприсано земљиште од 23.08.2011. године и тужени обавезан да тужиоцу исплати разлику између исплаћене накнаде за пољопривредно земљиште до припадајуће накнаде за преузето градско-грађевинско земљиште у износу од 1.972.512,00 динара са законском затезном каматом од 08.09.2011. године до исплате. Ставом трећим изреке тужени је обавезан да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 237.612,56 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 85/20 од 27.02.2020. године, одбијена је као неоснована жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде, тужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права и из разлога прописаних чланом 404. Закона о парничном поступку.

Наиме, ревизијом се указује на погрешну примену материјалног права и наводи да није било законских услова за поништај споразума о накнади за експроприсано земљиште од 23.08.2011. године, и као пример супротне судске праксе приложене су две пресуде Апелационог суда у Нишу. Међутим, наведене пресуде нису засноване на

идентичном чињеничном и правном основу као побијана другостепена пресуда, с обзиром да је њихов предмет био утврђивање ништавости споразума из 2012. и 2013. године. Остале пресуде које се у ревизији наводе као пример различите судске праксе нису приложене. Зато је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни касациони суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије у смислу члана 410. став 2. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужба у овој парници поднета је 04.03.2014. године, а вредност предмета спора је 1.972.512,00 динара.

Будући да наведена вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра као ревизијског цензуса из члана 403. став 3. ЗПП, то ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке, на основу члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић